

ด่วนที่สุด

ที่ อส(สผพก.)0018/ ๑04

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบศพ กรุงเทพฯ 10200

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่..... 631
วันที่..... 27 มี.ค. 2548 เวลา 14.22 น.

๒๕ มกราคม 2549

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี .

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/18486 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตดังนี้

1. เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีบทบัญญัติให้คุ้มครองผู้เสียหายจำนวนมากในลักษณะเป็นกลุ่มบุคคล ซึ่งในปัจจุบันพนักงานอัยการได้ดำเนินการอยู่แล้วตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินคดีแพ่งเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 ได้กำหนดให้พนักงานอัยการในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีหน้าที่ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และการดำเนินคดีในลักษณะดังกล่าวของพนักงานอัยการก็มีใช่เป็นการดำเนินคดีแทนผู้เสียหายในฐานะทนายโจทก์โดยตรง ดังนั้นการที่ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับดังกล่าวกำหนดไว้แต่เพียงทนายโจทก์เท่านั้นที่เป็นผู้ดำเนินคดีแทนผู้เสียหาย อาจทำให้เกิดปัญหาจากความไม่ชัดเจนดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดจึงเห็นควรกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวครอบคลุมการดำเนินการของพนักงานอัยการในการคุ้มครองประชาชนหรือผู้เสียหายด้วย

2. ตามร่างมาตรา 222/19 วรรคสองได้กำหนดให้บังคับตามบทบัญญัติมาตรา 222/24 ในกรณีที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณา หากโจทก์ไม่นำพยานหลักฐานมาสืบภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด หรือในกรณีที่คู่ความทั้งสองฝ่ายหรือโจทก์ขาดนัดพิจารณา นั้น พบว่าร่างมาตรา 222/24 เป็นเรื่องที่ให้อำนาจศาลมีคำสั่งให้มีการแบ่งกลุ่มย่อย ไม่เกี่ยวข้องกับกรณีตามร่างมาตรา 222/19 แต่อย่างใด

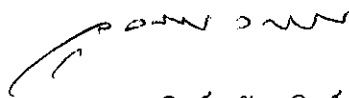
3. ตามร่างมาตรา 222/25 ได้กำหนดให้มีการส่งคำบอกกล่าวให้สมาชิกกลุ่มเท่าที่ทราบและประกาศโดยใช้วิธีการที่เห็นสมควรเพื่อให้สมาชิกกลุ่มยื่นคำขอเข้าแทนที่โจทก์ นั้น เป็นที่เห็นได้ว่าต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ หากเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีที่โจทก์วางไว้ตามร่างมาตรา 222/11 ไม่เพียงพอในการดำเนินการ และเป็นกรณีที่ไม้อาจเรียกให้โจทก์วางเงินค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมได้ เช่น กรณีที่โจทก์ไม่ประสงค์ที่จะเป็นโจทก์ดำเนินคดีแทนกลุ่มอีกต่อไป ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกลับไม่มีบทบัญญัติว่าจะดำเนินคดีต่อไปอย่างไร จึงควรมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนนี้

4. ร่างมาตรา 222/37 มีบทบัญญัติให้ศาลกำหนดเงินรางวัลโดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีที่ทนายความฝ่ายโจทก์ได้เสียไปด้วย แต่หากโจทก์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายดังกล่าวกลับไม่ปรากฏว่าโจทก์จะได้รับเงินค่าใช้จ่ายที่เสียไปดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร ซึ่งน่าจะทำให้เกิดความสับสนไม่เป็นธรรมแก่โจทก์ ซึ่งเป็นผู้เสียหายโดยตรง

5. [ควรกำหนดให้สามารถอุทธรณ์และฎีกาคดีแบบกลุ่มได้ดังเช่นคดีแพ่งสามัญ (โดยไม่ควร) จำกัดให้อุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา] เนื่องจากคดีแบบกลุ่มเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์สูงและกระทบกลุ่มบุคคลเป็นจำนวนมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุตสิงห์ วสันตสิงห์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร./โทรสาร 0-2515-4139

E-mail : lrd@mail.ago.go.th